

Temat: Czy eutanazja zawsze jest złem? Czy należy utrzymywać ludzi przy życiu za wszelką cenę?

a) Cel dydaktyczny: Uświadomienie młodym ludziom, że eutanazja w każdym przypadku jest grzechem i że tylko Jezus decyduje o końcu ludzkiego życia.

b) Cel wychowawczy: Zachęcać ludzi do podtrzymywania życia ludzkiego nawet w obliczu śmierci.

Pomoce: kartki A4, karteczki z wydrukowanymi artykułami Katechizmu Kościoła Katolickiego (2277 i 2278)- załącznik nr.1, długopisy, Pismo Święte, zapalki, świeca.

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, zapalenia świecy i modlitwy do Ducha Świętego.

Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby to spotkanie było dla nas pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Animator po modlitwie wita wszystkich i przedstawia się, następnie prosi każdą osobę obecną na spotkaniu o powiedzenie paru zdań o sobie, jako forma integracji i zapoznania, następnie przechodzi do tematu... - stosujemy tylko przy pierwszym spotkaniu

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Na początek chciałbym się was zapytać, - czy znane wam jest słowo „eutanazja”? (*pozbawienie życia osoby chorej, zabójstwo, śmierć na żądanie*).

No dobrze, teraz bym chciał, abyście wyobrazili sobie pewną scenkę: Wasza babcia lub wasz dziadzio zмага się z ciężką chorobą. Jest w szpitalu i cierpi, a opinia lekarzy świadczy o tym, że naszym bliskim nie pozostało już dużo czasu, ich śmierć to kwestia kilku dni. Niespodziewanie lekarz zaleca lub dopuszcza przeprowadzenie eutanazji, żeby pacjent nie musiał długo się męczyć. Jak byście na to zareagowali i czy rozważylibyście propozycję lekarza? Pomyślcie nad tym chwilkę.

(Animator prowadzi dysputę na temat tego, jakby uczestnicy postąpili w tej sytuacji np. „Czy przyjęlibyście propozycję lekarza?”, albo: „Czy lekarz powinien proponować takie rozwiązanie?”. Po kilku minutach dyskusji Animator kontynuuje).

Jak sami widzicie, jest dużo minusów i plusów dotyczących eutanazji dla człowieka, ale czy człowiek powinien decydować o końcu swoich cierpień? Człowiek, jako istota wolna może zrobić wszystko, ale nie wszystko jest w Oczach Bożych dozwolone, dlatego na tym spotkaniu przekonamy się **czy chrześcijanin może się zgodzić na eutanazję.**

II. Osądzić

A teraz wróćmy do pytań, które zadałem wam na początku. Nie wiem, czy wiecie, ale etymologiczne znaczenie słowa „eutanazja” wywodzi się ze starożytnej greki i dosłownie oznacza "dobrą śmierć" (euthanatos). Jan Paweł II wypowiedział się o eutanazji w swoim dziele pt: „Evangeliem Vitae” definiował eutanazję jako „czyn lub zaniechanie, które ze swej natury lub w intencji działającego powoduje śmierć w celu usunięcia cierpienia”. O eutanazji Kościół wypowiada się wielu źródłach, między innymi w Katechizmie Kościoła Katolickiego.

Teraz chciałbym, abyście wykonali pewne zadanie, więc rozdzielę was na grupy. (Animator dzieli uczestników na kilka czteroosobowych grup.)

Weźcie kartki i długopisy (Animator rozdaje kartki A4 i materiały do pisania każdej grupie.) Na górnej stronie kartki napiszcie zdanie: „Czy eutanazja zawsze jest złem?” a następnie pod spodem zróbcie tabelkę z dwoma kolumnami. W jednej kolumnie wymieńcie od pauz, dlaczego eutanazja jest zabroniona, a w drugiej kolumnie, dlaczego niektórzy (podkreślić słownie: *niektórzy, ponieważ wiadome jest, że dla chrześcijan jest to zakazane*) ludzie uznają ją za dobre rozwiązanie. [Animator daje 5 minut do namysłu i wykonania tabelki przez grupę.]

Odpowiedzmy sobie razem na pytanie: Czy eutanazja faktycznie jest złem? Zaprezentujcie swoje przemyślenia. (Każda grupa przedstawia, co napisała i podaje różne przykłady np. argumenty „przeciw”:

człowiek nie ma prawa odbierać życia drugiemu człowiekowi nawet, jeżeli tego chce, eutanazja jest zabójstwem. Argumenty „za”: ponieważ nie chcą patrzeć jak cierpi ich bliski - animator może pomóc w odpowiedziach, jeśli będzie ich mało. Po chwili kontynuuje...)

Dziękuję bardzo za wykonane zadanie, a teraz chciałbym podsumować nasze wypowiedzi jednym z artykułów Katechizmu Kościoła Katolickiego. Chciałbym aby ktoś z was przeczytał artykuł 2277 (Animator podaje karteczkę uczestnikowi, a gdy on przeczyta, animator kontynuuje)

(KKK 2277)

Eutanazja bezpośrednia, niezależnie od motywów i środków, polega na położeniu kresu życiu osób upośledzonych, chorych lub umierających. Jest ona moralnie niedopuszczalna.

Dziękuję, a więc sami widzicie, że eutanazja to zbrodnia, która w oczach Boga jest niedopuszczalna. Chociaż Pismo Święte nie wypowiada się na temat eutanazji wprost, to pozwala wyrobić sobie w tej sprawie zrównoważone zdanie. Może ktoś zechce przeczytać pewien fragment Biblii?

(Pwt 32-39)

„Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem A oprócz mnie nie ma Boga. Ja pozbawiam życia i darzę życiem, Ja ranię i leczę, I z ręki mojej nikt nie zdoła się wyrwać.”

Dziękuję za przeczytanie, a kto by chciał przeczytać drugi fragment?

(Rz 14,7-9)

„Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie; jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu, więc i w śmierci należymy do Pana.”

-Co Pan Bóg chce nam w tych fragmentach powiedzieć? (To Pan Bóg jest władcą naszego życia, On ma prawo je dać i je zabrać; nie powinniśmy odbierać życia ani innym, ani sobie; jedynie Bóg ma prawo odebrać nam życie; żyjemy i umieramy dla Boga więc On decyduje o naszym początku życia i jego kresie).

Bardzo dziękuję, czyli wiemy już, że eutanazja jest złem i nigdy nie powinniśmy się jej podejmować, a tym bardziej namawiać do niej innych. Ale jest jeszcze bardzo ważna kwestia, którą musimy poruszyć. Otóż wyobraźcie sobie sytuację pewnego pacjenta, który jest w stanie agonii, medycyna nie jest w stanie poprawić jego stanu, a utrzymywanie go przy życiu za wszelką cenę sprawia mu wielkie cierpienie. Można powiedzieć, że jest to takie leczenie, które przedłuża życie pacjenta, ale przynosi mu więcej cierpienia niż korzyści. Czy według was lekarze powinni na siłę leczyć tego pacjenta i jak najdłużej utrzymywać go przy życiu? (uczestnicy odpowiadają np. każde życie jest ważne i za wszelką cenę trzeba je ratować; jeżeli stawką jest ludzkie życie, nie wolno się poddawać; medycyna ma wiele sposobów, aby ulżyć człowiekowi w cierpieniu np. leki przeciw bólowe).

No dobrze, w tej sytuacji chciałbym wam przytoczyć pewien przykład 72-letniego księdza-Giuseppe Berardelli'ego, który zrezygnował z ufundowanego przez parafian respiratora i poprosił o podłączenie do niego kogoś młodszego, ponieważ sam już był bardzo schorowany i wiedział że nie ma szans na przeżycie choroby. Włoskie media nazywają czyn Berardelli'ego "chrześcijańskim heroizmem". Kapłan zmarł w szpitalu, był zakażony koronawirusem. Sami widzicie, że w kryzysowych sytuacjach czasami trzeba podejmować trudne decyzje, więc jeżeli chory pacjent ma nikłe szanse na przeżycie, to tylko i wyłącznie za jego zgodą lekarze mogą zaprzestać podejmowania dalszych kroków w leczeniu. Nie należy tego mylić z eutanazją, ponieważ w tym przypadku nie uśmierca się pacjenta, tylko nie przedłuża procesu jego nieuchronnego umierania, a w tym wypadku Ksiądz podobnie zachował się jak św. Maksymilian Kolbe oddał życie, za kogoś innego, obaj duchowni wykazali postawę Chrystusową.

Katechizm Kościoła Katolickiego również wziął pod uwagę taką sytuację, o której przed chwilą rozmawialiśmy. Reguluje ją artykuł 2278, może ktoś chciałby przeczytać? [Animator podaje uczestnikowi karteczkę, a gdy on przeczyta, animator kontynuuje.]

(KKK 2278)

Zaprzestanie zabiegów medycznych kosztownych, ryzykownych, nadzwyczajnych lub niewspółmiernych do spodziewanych rezultatów może być uprawnione. Jest to odmowa "uporczywej terapii". Nie zamierza się w ten sposób zadawać śmierci; przyjmuje się, że w tym przypadku nie można jej przeszkodzić. Decyzje powinny być podjęte przez pacjenta, jeśli ma do tego kompetencje i jest do tego zdolny; w przeciwnym razie – przez osoby uprawnione, zawsze z poszanowaniem rozumnej woli i słuszych interesów pacjenta.

W Księdze Powtórzonego Prawa i Liście do Rzymian jest mowa o tym, że tylko Jezus daje i odbiera życie, a człowiek absolutnie nie powinien mieć wyboru, czy ma je zakończyć. W życiu bywają też takie sytuacje, w których po wyniszczających mękach wywołanych przez różne choroby na nowo odzyskujemy zdrowie oraz siły i możemy żyć jeszcze bardzo długo. Nigdy nie wiemy jak będzie wyglądała nasza śmierć, ale Jezus ma plan wobec nas... i tak jak jest w słowach piosenki: każde cierpienie ma sens, prowadzi do pełni życia.

III. Działać

Całe szczęście w Polsce jest zakaz eutanazji, natomiast wiele ludzi leżących i cierpiących na łóżkach szpitalnych, którzy czują się czasami osamotnieni, bo nie mają rodziny, kto mógłby ich odwiedzić, rozżalonych z powodu swoich mąk, zapominają, że kiedyś zostanie im to wynagrodzone w innym świecie.

Na zakończenie naszego spotkania bardzo bym chciał, abyście napisali krótki list do osoby cierpiącej, która ciężko choruje i nie ma chęci do walki o swoje życie i chce podjąć się eutanazji. W liście postarajcie się zniechęcić tą osobę do podjęcia się eutanazji i dodać jej otuchy, aby walecznie zmierzyła się z cierpieniem, jakim zesłał na nią Pan Bóg. Możecie wykorzystać wiedzę, którą na tym spotkaniu zdobyliście, np. zacytować przytoczone fragmenty Pisma Świętego. Na następnym spotkaniu przynieście swoje listy i oddajcie mi je, a ja je sobie przeczytam, aby sprawdzić, co wynieśliście z dzisiejszego spotkania.

3. *Hasło spotkania*

„Ja pozbawiam życia i darzę życiem”

4. *Piosenka spotkania*

„Zbawienie przyszło przez krzyż”

5. *Zadanie apostoelskie*

W dzisiejszej wieczornej modlitwie polećmy wszystkie cierpiące osoby na całym świecie. Naszemu Ojcu i prosimy Ducha Świętego o Dar Męstwa dla tych, którym ciężko wytrzymać w cierpieniu.

6. *Modlitwa na zakończenie*

Dzięki Ci, Boże, za światło tej nauki. Pragniemy abyśmy nią oświeceni, mogli Cię zawsze wielbić i wolę Twoją wypełniać na wieki. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

(KKK 2277)

Eutanazja bezpośrednia, niezależnie od motywów i środków, polega na położeniu kresu życiu osób upośledzonych, chorych lub umierających. Jest ona moralnie niedopuszczalna.

(KKK 2278)

Zaprzestanie zabiegów medycznych kosztownych, ryzykownych, nadzwyczajnych lub niewspółmiernych do spodziewanych rezultatów może być uprawnione. Jest to odmowa "uporczywej terapii". Nie zamierza się w ten sposób zadawać śmierci; przyjmuje się, że w tym przypadku nie można jej przeszkodzić. Decyzje powinny być podjęte przez pacjenta, jeśli ma do tego kompetencje i jest do tego zdolny; w przeciwnym razie – przez osoby uprawnione, zawsze z poszanowaniem rozumnej woli i słuszych interesów pacjenta.